

Porušenie tohoto predpisu je podľa § 14 por. nov. zakázané pod následkom zmätočnosti a je tak dôvodom zmätočnosti podľa § 384, čís. 5 tr. p. Uplatňovanie tohoto zmätku je viazané na podmienku, naľkoľko podľa 3. odst. § 384 tr. p. nemôže byť uplatňovaný ani v neprospech, ani v prospech obžalovaného, je-li zrejmé, že toto formálne porušenie nemalo vlivu na rozsudok. V súdenom prípade tedy nemohol by byť uplatňovaný tento zmätok len vtedy, keď by sa vyskytly okolnosti, na základe ktorých by bolo bezpečne zistiteľné, že prítomnosť náhradných porotcov bola ľahostajná pre rozhodnutie porotcov a v dôsledku toho pre vynesenie rozsudku.

Podľa spomenutého úradného záznamu boli síce predsedom k porade a hlasovaniu pripustení len hlavní porotcovia, tým však nie je vylúčené, že už púha prítomnosť náhradných porotcov, ktorá práve je zákonom zakázaná, mala prípadne pri porade a hlasovaní vliv na rozhodnutie porotcov a tým aj na rozsudok. Neľze na základe tohoto záznamu ani inak s určitosťou tvrdiť, že je zrejmé, že takého vlivu prítomnosť tá nemala. Právom vytýkajú preto obžalovaný a jeho obhájca zmätok podľa § 384, čís. 5 tr. p., ktorého sa dopustil porotný súd tým, že nedodržel predpis § 14 por. nov., porušenie ktorého je zakázané pod následkom zmätočnosti.

Čís. 5649.

Prípacom uvedeným v § 11 tr. zák., v ktorých pominula trestnosť činu, rovná sa i prípad, keď obžalovaný úplne odpykal trest uložený mu cudzozemským súdom. V takom prípade možno však podľa § 15 tr. zák. zaviesť pokračovanie len tým cieľom, či hľadiac na spáchaný trestný čin má byť vymieraný vedľajší trest straty úradu a volebného práva do obcí.

(Rozh. zo dňa 24. júna 1936, Zm IV 410/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti V. P. pre zločin krádeže následkom opravného prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podaného generálnou prokuratúrou, vynesol rozsudok, ktorým uznal tento opravný prostriedok základným a vyslovil, že pravoplatným rozsudkom krajského súdu v Užhorode zo dňa 16. apríla 1936, č. j. Tk VI 528/34-36, bol porušený zákon v ustanoveniach §§ 11 a 15 tr. z.; podľa § 442 posl. odst. tr. p. najvyšší súd zrušil uvedený rozsudok vo výroku o treste hlavnom a uloženie tohoto pominul.

Dôvody :

Rozsudkom krajského súdu v Užhorode zo dňa 16. apríla 1936 bol obžalovaný V. P. uznaný vinným zločinom krádeže podľa §§ 333, 336, čís. 4 a 8 tr. z. Na základe § 49, odst. 2 tr. n. za použitia § 92 tr. z. bol mu vymieraný ako hlavní trest 15mesačný žalár a podľa § 341 tr. z. strata úradu a volebného práva do obcí na dobu 3 rokov. Podľa § 94

tr. z. bola obžalovanému do trestu započítaná väzba 10 mesiacov väzenia, ktorú odpykal v N. (v Belgii). Rozsudok stal sa pravoplatným.

Pre tenže trestný čin bol obžalovaný odsúdený tiež rozsudkom tribunálu v N. v Belgii zo dňa 31. marca 1933 k trestu 10 mesiacov väzenia a 10 frankov pokuty. Trest ten si obžalovaný odpykal v dobe od 18. februára 1933 do 14. januára 1934.

Trestné pokračovanie proti obžalovanému bolo zavedené podľa § 8 tr. z., keďže obžalovaný je československým štátnym občanom.

Podľa § 11 tr. z. pre trestné činy spáchané československým štátnym príslušníkom v cudzine v prípadoch uvedených v § 8 tr. z. (nejde-li totiž o prípad uvedený v § 7, č. 1 tr. z.) nemôže byť v Československu zahájené trestné pokračovanie, neni-li čin trestný podľa zákonov platných na mieste činu, alebo podľa zákonov československých, alebo pominula-li jeho trestnosť podľa niektorého z nich, alebo preminul-li mu trest príslušný cudzozemský úrad.

Podľa intencie zákona a dôvodovej zprávy k trestnému zákonu (zák. čl. V z roku 1878) rovná sa prípadom uvedeným v § 11 tr. z., v ktorých pominula trestnosť činu, i prípad, keď obžalovaný úplne odpykal trest uložený mu cudzozemským súdom. V takomto prípade však lze podľa § 15 tr. z. zaviesť pokračovanie len tým cieľom, či hľadiac na spáchaný trestný čin má byť vymeraný vedľajší trest straty úradu a volebného práva do obcí.

Mýlil sa preto krajský súd v Užhorode, keď proti ustanoveniu §§ 11 a 15 tr. z., hoci tu jestvoval dôvod vylučujúci uloženie trestu hlavného, vymeral obžalovanému tiež trest straty slobody pre zločin krádeže, keďže tento trestný čin nenáleží medzi trestné činy, uvedené v § 7, čís. 1 tr. z. Citovaným rozsudkom krajského súdu v Užhorode, pokiaľ bol týmto súdom uložený obžalovanému hlavný trest na slobode, bol tedy porušený zákon v ustanoveniach §§ 11 a 15 tr. z.

Čís. 5650.

Z okolnosti, že nižší soudy uznaly, že jsou podmínky pro použití §§ 91 a 92 tr. zák. při výměře trestu, neplyne, že už proto měl býti obžalovanému povolen i podmíněný odklad výkonu trestu.

(Rozh. ze dne 26. června 1936, Zm IV 358/36.)

Nejvyšší soud přezkoumav trestní věc proti F. Ž. a spol., obžalovaným pro zločin podle § 176 tr. z atd., zmateční stížnost obžalovaného F. Ž. zčásti odmítl, zčásti zamítl.

Z d ů v o d ů :

Pro nepovolení podmíněného odkladu výkonu trestu uplatněná zmateční stížnost namítá, že měl býti povolen podmíněný odklad výkonu trestu, když nižší soudy uznaly, že jsou podmínky pro použití §§ 91 a 92 tr. z. Tato zmateční stížnost je bezzákladná.